

kapitalen, end de var, den Gang de blev oprettet. Og det er dette, som efter min Mening er det forkerte ved en Lovgivning om Udstykning af Jord; vi maa undgaa Spekulationen, undgaa, at de Brug, der oprettes i Fremtiden, bliver underkastet Spekulation og derved behæftet med flere og flere Prioriteter, saaledes at Kapitalisterne faar mere og mere Magt og vi bliver mere og mere afhængige af dem. Derfor vil jeg gerne i Tilslutning til mit Partis Ordfører anbefale, at man tager vore Forslag op til alvorlig Overvejelse. Jeg tror, det er nødvendigt, selv om det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard vil sige, at det er Gængsere. Selv om han vil bruge endnu kræftigere Udtryk, viser det sig jo dog, at man baade fra Regeringens og fra radikal Side, netop fordi vi har fremsat disse Forslag i to—tre Aar, har optaget enkelte af de Ændringer, vi har foreslaaet. Jeg tror ogsaa, at det, hvis man virkelig vil opnaa noget effektivt i dette Spørgsmaal, vil blive nødvendigt i Fremtiden at tage mere Hensyn til disse Lovforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg kan, hvad angaar de to af mig fremsatte Lovforslag, kun udtale min bedste Tak til Ordførerne for den Velvillie, hvormed disse Lovforslag er modtaget. Der er vel fremkommet Udtalelser, som var Udtryk for delte Meninger med Hensyn til enkelte af Lovforslagenes Bestemmelser, men jeg har dog faaet det Indtryk, at i det store og hele vil disse to Lovforslag faa en forholdsvis let Gang gennem Rigsdagen, og dette kan jeg selvfølgelig kun paaskønne. Der er imidlertid i de fremsatte Udtalelser kommet nogle Anskuelser til Orde, som jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger til. Hvad de to ærede Ordførere for mit Parti (Thorhauge og Stengaard-Kirkegaard) har udtalt, kan jeg i et og alt give min Tilslutning, og idet jeg gør det, vil jeg ogsaa dermed have fritaget mig selv for Besvarelse af en Del af de kritiske Bemærkninger, der er fremsat fra andre Ordføreres Side.

Jeg ønsker først at vende mig til den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, som jo var den af Ordførerne, der stillede sig mest kritisk overfor de af mig fremsatte Lovforslag. Jeg maa sige, at det staar mig i dette Øjeblik ikke ganske klart, hvorvidt jeg tør paaregne det ærede Medlem Hr. Olufson og Socialdemokraternes Støtte til Gennemførelsen af disse Lovforslag, eller om vi, som ønsker dem fremmet, skal undvære deres Støtte, hvad vi naturligvis be-

klager. Men jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Olufson har været i en vanskelig Situation, fordi han som Medlem af Jordlovsudvalget har givet Lovforslagets Enkelt-heder sin Tilslutning, medens han her i Tinget af Grunde, jeg ikke kender, har fundet sig foranlediget til at udtale sig paa en saadan Maade, at jeg i dette Øjeblik er usikker med Hensyn til, hvorvidt jeg tør paaregne hans Støtte eller ej, men formentlig vil det klare sig, inden Lovforslaget kommer til Afstemning, det haaber jeg i alt Fald for det ærede Medlem Hr. Olufsons egen Skyld. Det ærede Medlem udtalte sig først om Valgmaaden ved Valget af de menige Amtskommissionsmedlemmer, og han fremkom dør med den forbavsende Udtalelse, at mit Parti i sin Tid skulde have benægtet, at der fandtes privilegeret Valgret ved Valg til Amtsraadene, og have modsat sig denne privilegerede Valgrets Afskaffelse. Det ærede Medlem gør sig her skyldig i en historisk Fejltagelse, det var Partiet Venstre, som gennemførte den Lov, hvorved den privilegerede Valgret blev afskaffet, og jeg finder det rigtigt, for at Historien ikke skal blive forvansket, at gøre opmærksom paa dette Forhold, skønt det i og for sig jo ikke staar i nær organisk Forbindelse med det Spørgsmaal, vi her diskuterer, hvilket Parti og hvilke Partier der støttede Opretholdelsen eller Afskaffelsen af den privilegerede Valgret. Det ærede Medlem kom med en Op-lysning, som ganske sikkert er rigtig, og som har Interesse i denne Forbindelse, nemlig at Overvejelserne, der førte til, at Valget blev overladt til særlige delegerede i Stedet for som tidligere til Amtsraadene, blev sat i Gang ved en Henvendelse, der skete fra Statshusmændenes Kreds, og i hvilken Statshusmændene udtrykte Ønsket om, at de maatte vælge Medlemmerne af Amtskommissionerne. I denne Forbindelse henstillede det ærede Medlem Hr. Olufson nu til mig, om jeg ikke kunde tænke mig at gaa med til en Ordning, hvorefter det i Fremtiden blev Statshusmændene, der valgte de to menige Medlemmer af Amtskommissionen. Jeg skal dertil svare, at jeg for mit Vedkommende lige saa lidt som den daværende Minister kan finde det forsvarligt og rigtigt, at det overlades til Statshusmændene at udpege Medlemmer af Amtskommissionerne, det vil sige af de Kommissioner, som skal forestaa Vurderingen af de Ansøgninger, som indkommer, og træffe Bestemmelse med Hensyn til de Laan, som gives. Kreditforeningerne er jo efter hele deres Princip at betragte som store Andelsforetagender, og Forholdet er derfor dør et